

kan stemme for det samme, som Hjalmar Branting har gennemført i Sverige, altsaa indirekte Beskatning paa Artikler, som ikke er Nødvendighedsartikler, men Luksus i videre Forstand, Finanstold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det er mig mere og mere gaadefuldt, hvilket Formaal det ærede Medlem Hr. Pinholt forfølger ved stadig at tage Ordet om det radikale Venstres indirekte Beskatning. Jeg har en Gang sagt, at vi benægter ikke, at vi har forhøjet de indirekte Skatter, men det, som er en Kendsgerning, er, at overfor de uhyre Krav, Krigstiden stillede i økonomisk Henseende, drog det radikale Styre Omsorg for, at de nødvendige Penge kom til Veje paa en saadan Maade, at der skete en stadig Forskydning fra indirekte til direkte Skatter. Det er en Kendsgerning, det nytter slet ikke at vedblive at tale derom. Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at han bør ikke sige, at jeg har søgt at bevise, at Skatten særlig falder paa Landet. Jeg tog fra Landet et Eksempel paa, hvorledes Skatten virker, og jeg sagde, at der vilde være i Tusindvis af tilsvarende Eksempler i Byerne. Det, som for mig er det afgørende, er, at denne Skat udredes af den almindelige jævne Befolkning paa Landet og i Byerne. — Til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vil jeg sige, at der forelaa det Forhold, at der her i Landet var gennemført en ret høj Formuebeskatning under det radikale Venstres Styre og med Venstrepartiets Stemmer, og at der var gennemført en høj Selskabsbeskatning. Nu er det, vi fra vor Side siger, at i det Øjeblik da Befolkningen lider under et uhyre Skattetryk, kan det ikke være rigtigt, at netop de store Formuer og de store Selskabsdividender, som man mente at kunne beskatte paa den Maade under Krigen, skal have Skattelettelse. Det kan ikke være rigtigt, at her skal Skattelettelsen først sætte ind. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen burde være saa fornøftig at indrømme, at det kan ikke være rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wilmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Naar de Herrer Venstremænd taler, lyder det, som om Tiderne er

saa sløje, at der ikke er Evne til at betale de direkte Skatter, hvorfor vi skal tage Skatterne ad indirekte Vej. Men i saa Fald skal Folk dog ogsaa betale Skatterne; jeg bliver ikke fri for at betale, fordi Skatten skal betales ad indirekte Vej. Der er den store Forskel paa direkte og indirekte Skat, at den første rammer alle ens i Forhold til deres Evne til at betale, medens den indirekte kun betales af enkelte Kredse af Befolkningen og ofte af dem, der har daarligst Raad. Hvad nytter det, at man giver Fradrag for Smaafolk paa de direkte Skatter, naar man bagefter tager det gennem indirekte Skatter? Ingen vil vel paastaa, at en Restaurationsskat er en Skat, hvorved Befolkningen gennemgaaende kommer til efter Evne at bidrage til de ca. 20 Mill. Kr., som denne Skat skal indbringe. Det er en Skat, der kun rammer dem, som er nødt til at gaa paa Restauranter, og det er vel nok de fleste af dem, som kommer der. Den rammer ganske vist ogsaa en hel Del, for hvem dette kun er en Fornøjelse og en Luksus, og det kan man jo ikke have saa meget imod, men et meget stort Antal Mennesker er nødt til at gaa paa Restaurant for at faa deres Mad og Drikke. Derfor er vi imod denne Skat. Vil de Herrer endelig have en Anvisning paa en god Beskatning, saa vil jeg henvise dem til at finde saadanne Skatteobjekter, at Befolkningen rammes ensartet i Forhold til deres Evne til at betale. Det Raad kan jeg give: Lad være at søge saadanne Skatteobjekter, at kun en lille Del af Befolkningen rammes — og man skulde synes, det var saa meget værre at gøre dette i nedadgaaende og daarlige Tider.

Formanden: Der er endnu en Taler, som har bedt om Ordet for en kort Bemærkning. Det er mig bekendt, at man fra alle Sider ønsker ogsaa den sidste Sag paa Dagsordenen behandlet i dette Møde, men for at dette skal kunne lade sig gøre, maa de korte Bemærkninger ophøre.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg svarede det ærede Medlem Hr. Wilmann paa hans Spørgsmaal, men det ærede Medlem har ikke svaret mig paa mit. Da jeg spurgte det ærede Medlem, hvor mange Procent han kunde tænke sig at gaa op til for den direkte Skat, svarede det ærede Medlem Hr. Wilmann, som ærede Medlemmer hørte, at det var noget, man maatte lade Regeringen afgøre, det kunde han ikke svare paa. Det ærede Medlem Hr. Wilmann har